

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ของนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และเพื่อสร้างสมการทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ของนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยใช้ความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ เป็นตัวทำนาย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่อสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับปริญญาตรีพบว่า มีจำนวน 14 สถาบัน แล้วจำแนกสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล จำนวน 5 สถาบัน และสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน 9 สถาบัน จากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) สุ่มสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละกลุ่ม มากกลุ่มละ 3 สถาบัน ได้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลจำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 สถาบัน

ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากรนิสิตนักศึกษาจากตัวอย่างประชากรสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล มาสถาบันละ 30% ของจำนวนนิสิตนักศึกษาในแต่ละสถาบันด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ตัวอย่างประชากรนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลายปีการศึกษา 2541 จำนวน 63 คน จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่าง ประชากรนิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่ลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2541 มาสถาบันละ 25% ได้นิสิตนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน 93 คน รวมจำนวนนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 156 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบ 4 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 55 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่หนึ่งทดสอบความรู้ด้านการจัดระเบียบภาษา จำนวน 30 ข้อ ตอนที่สองทดสอบความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย จำนวน 25 ข้อ แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจความถูกต้อง ของเนื้อหา และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยากระหว่าง 0.23 ถึง 0.64 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.82 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.89

2. แบบสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 38 ข้อ แบ่งเป็น 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 การเลือกประโยคที่มีรายละเอียดข้อมูลทั่วไป (General details) และประโยคที่มีรายละเอียดข้อมูลเฉพาะ (Specific details) ตอนที่ 2 การทำโครงร่างอนุเจต ตอนที่ 3 การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้ตัวอักษรขึ้นต้นตัวใหญ่ ตอนที่ 4 การเรียบเรียงข้อความโดยใช้วิธีการพัฒนาการเขียนเรื่องราวแบบต่างๆ แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจความถูกต้องของเนื้อหา และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ได้ค่าระดับความยากระหว่าง 0.23 ถึง 0.73 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 ถึง 0.82 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85

3. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย เป็นแบบสอบอัตนัย ชนิดความเรียงโดยกำหนดให้นักศึกษาเขียนความเรียงภาษาไทย ความยาวประมาณ 200-250 คำ ในหัวข้อเรื่อง "วิกฤตเศรษฐกิจไทย" แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของหัวข้อเรื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความเห็นตรงกันว่าหัวข้อที่กำหนดให้เขียนเหมาะสมดีแล้ว

4. แบบสอบวัดความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบอัตนัย ชนิดความเรียงโดยกำหนดให้นักศึกษาเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ความยาวประมาณ 200-250 คำ ในหัวข้อเรื่อง "Drug problems" แบบสอบฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของหัวข้อเรื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความเห็นตรงกันว่าหัวข้อที่กำหนดให้เขียนเหมาะสมดีแล้ว

ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้งหมดไปทดสอบนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละสถาบันอุดมศึกษาตามวันเวลาที่นัดหมาย แล้วนำข้อมูลมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และ

ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้โดยการทดสอบค่าที่ (t-test) นอกจากนี้วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพหุคูณโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในรูปของคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ภาษาอังกฤษ ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.7172
2. ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.9373
3. ความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.6792
4. ความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.9399
5. ตัวแปรที่สามารถทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมี 2 ตัวแปร คือ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยซึ่งอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 87.85 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และความรู้ภาษาอังกฤษซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 88.33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับสมการทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษในรูปคะแนนดิบคือ

$$Y = -3.32122 + 0.93X_3 + 0.168X_1$$

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานคือ

$$Y' = 0.868X_3' + 0.098X_1'$$

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของมียูกิ ซากากิ และ เคอิโกะ ฮิโรเซ (Miyuki Sasaki and Keiko Hirose, 1996 : 147) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าความรู้ภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของมิยูกิ ซาซากิ และ เคอิโกะ ฮิโรเซ (Miyuki Sasaki and Keiko Hirose, 1996 : 147) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่ง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของโจน คาร์สัน ไอสเตอร์โฮล และคณะ (Joan Carson Eisterhold et al., 1990 : 246) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการอ่าน และการเขียนในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองของกลุ่มตัวอย่างประชากรชาวจีน และชาวญี่ปุ่น พบว่าความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองมีความสัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา เจริญศิลป์พานิช (2536 : 103-104) ซึ่งศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ในประเทศไทย พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการอ่านภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จากงานวิจัยทั้งหมดดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าผู้ที่มีความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่งดี จะมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษดีด้วย

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของมิยูกิ ซาซากิ และ เคอิโกะ ฮิโรเซ (Miyuki Sasaki and Keiko Hirose, 1996 : 147) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ

4. จากการศึกษาความสัมพันธ์เชิงพหุคูณ พบว่าความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 4 ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของมิยูกิ ซาซากิ และ เคอิโกะ ฮิโรเซ (Miyuki Sasaki and Keiko

Hirose, 1996 : 147) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่ง และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ

5. จากการสร้างสมการทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษพบว่า มีตัวแปรที่สามารถทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้เพียง 2 ตัวแปรคือ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 87.85 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความรู้ภาษาอังกฤษซึ่งอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 88.33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มิยุกิ ซาซากิ และเคอิโกะ ฮิโรเซ (Miyuki Sasaki and Keiko Hirose, 1996 : 147) ที่พบว่า ตัวแปรทั้ง 3 ได้แก่ ความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาที่หนึ่ง และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ สามารถร่วมกันทำนายความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ผู้เขียนมักคำนึงถึงเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ และการเรียบเรียงประโยคเป็นสิ่งแรก และผู้เขียนมักจะถ่ายโอนความสามารถในการเขียนภาษาที่หนึ่งที่มีอยู่ไปยังการเขียนภาษาที่สอง ดังนั้นในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ นิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จึงมักคำนึงถึง 2 ตัวแปรคือ ความรู้เกี่ยวกับภาษา และการเรียบเรียงความคิดในภาษาที่หนึ่งเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับความรู้ในการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ คาเรน มิเชล แดเนียล (Karen Michele Daniel, 1994 : 38) ว่าการเขียนเป็นทักษะที่มีองค์ประกอบมากและซับซ้อน ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการเขียนได้อันดับแรกต้องมีความรู้ความสามารถในด้านตัวภาษาก่อนแล้วจึงตามมาด้วยกลไกในการเขียนและการเรียบเรียงความคิด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำหลักสูตร

จากผลการวิจัยที่พบว่าความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนความเรียงความเรียงภาษาอังกฤษ ผู้จัดทำหลักสูตรวิชาเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษจึงควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงหลักสูตรให้มีลักษณะรายวิชา และจุดประสงค์รายวิชา ที่มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และความสามารถดังกล่าว โดยการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ และเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยควบคู่ไปกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนความเรียงความเรียงภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนการเขียนภาษาอังกฤษควรให้ผู้เรียนมีความตระหนักเกี่ยวกับความสำคัญของ ความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทย และความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ และจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความรู้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยและความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ ให้มากยิ่งขึ้น และควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนโดยมีการสอนความรู้ภาษาอังกฤษ ความรู้เกี่ยวกับการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษ และการเขียนความเรียงภาษาไทยเสริมเข้าไป เพื่อจะพัฒนาทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ กับทักษะทางภาษาอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน ให้มากขึ้นโดยศึกษารายละเอียดที่ปลีกย่อยลงไป เพื่อที่จะดูว่าตัวแปรอันใดบ้างที่จะมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแต่ละทักษะ เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อการเขียนภาษา

อังกฤษในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเขียนเพื่อการสื่อสาร หรือการเขียนเชิงธุรกิจ นอกเหนือจากการเขียนความเรียง เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษาที่จำเป็นต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น